

ECHO

JK Band

Zpravodaj pro přátele jazzové a swingové hudby

číslo 22 – prosinec 2025

Úvodem

Vážení přátelé a příznivci JK Bandu Pardubice,

letos slavíme půlulatiny – 35 let od založení JK Bandu, 35 let od prvního veřejného vystoupení a tedy 35 let na scéně. Místo pětaticeti svíček na dortu jsme v letošním roce připravili porci dobré muziky. Na jarním koncertu jsme přivítali naše kolegy z Hradce Králové – JH Big Band pod vedením Radka Škeřika. Na oplátku jsme dostali pozvání a měli možnost 1. října společně vystoupit v Klicperově divadle. Společný projekt měl u královéhradeckého publika neméně dobrý ohlas. Nešlo o nějaký duel, ale o přátelské setkání dvou big bandů s cílem předvést co nejlepší výkon a zajímavý repertoár. To se určitě oběma orchestrům povedlo na výbornou. JK Band měl pak výjimečnou příležitost vystoupit 1. listopadu na Festivalu swingu v pardubickém Ideonu, kde s námi vystoupila oblíbená multižánrová zpěvačka DASHA, která si pro své vystoupení vybrala kromě několika swingových písní i například skladby Michaela Jacksona nebo Beatles. Publikum nás odměnilo ovacemi vestoje.

Dovolujeme si Vás pozvat již nyní na náš **jarní koncert**, který se uskuteční **v neděli 26. dubna 2026 od 19 h v KD Hronovická**. Tentokrát zabrousíme do světa muzikálů, filmu a jazzové opery, vše samozřejmě ve swingových úpravách. Jako host vystoupí zpěvačka, herečka a textařka Iva Marešová, známá svými hudebními projekty, účinkováním v muzikálech, v Divadle Na Vinohradech, Ta Fantastika, Hybernaria nebo Klicperově divadle. Dále vystoupí hudebník Radek Doležal. Samozřejmě zpívat budou všichni naši zpěváci – Zuzka, Mili a Vítek. Určitě se máte na co těšit.

Rádi bychom se s Vámi v následujících řádcích podělili o vzkazy a gratulace k našemu jubileu od několika známých osobností, jak vzpomínají na spolupráci s JK Bandem a také na jeho zakladatele Jaroslava Khaila, od jehož narození uběhlo letos 95 let.

„To je skvělé, že JK Band pořád skvěle hraje. Dobře si pamatuji na laskavého pana Khaila s jehož bandem jsem si mohla zazpívat. Byl to pro mne nádherný zážitek, protože s velkým bandem si jen tak nezaspívám. Tak ať to pořád dobře hraje a Karel Velebný by vám všem popřál hodně peněz, zdraví už přijde. Srdečně přeje a zdraví **Jana Koubková**.“ Jen pro úplnost dodejme, že Jana Koubková byla hostem koncertů několikrát a dokonce jednou i celý koncert sama moderovala.

„Když jsem se po těžké nemoci rozhodl, že již nebudu vystupovat na lodních angažmá, dostal jsem nabídku zpívat za doprovodu orchestru Gustava Bromy a Felixe Slováčka. Následně mě oslovily i další orchestry a big bandy. Mezi ně patřil i Jarda Khail, který založil swingovou kapelu JK Band. Na spolupráci velmi rád vzpomínám. Pokud si dobře pamatuji, tak naše spolupráce začala v roce 1997. Jeho swingové koncerty byly úžasné, vždy vyprodané a já jsem velmi rád, že i když už není Jarda Khail, tato významná osobnost mezi námi, orchestr se skvělými muzikanty pokračuje dál. Pod nynějším vedením Pavla Kopeckého slaví krásných 35 let své existence. Miluji swing, pokračujte dál, propagujte tuto skvělou muziku, vyprodávejte sály, rozdávejte radost a dělejte lidi šťastnými.“ **Ladá Kerndl**

Ladá oslavil v květnu své osmdesátiny, takže my mu dodatečně přejeme k jeho kulatému jubileu všechno nejlepší a hlavně pevné zdraví.

Od ledna 1996 je trvalým členem saxofonové sekce JK Bandu. Nejdříve začínal na tenor saxofon, do roku 2014 byl pak druhý altsaxofonista. Potom byl vedoucí saxofonové sekce. Od roku 2019 se ujal pomyslné taktovky v pozici hrajícího dirigenta a kapelníka. Že velmi dobře ovládá nejen saxofon, ale i klarinet, se mohli návštěvníci již mnohokrát přesvědčit. Stačí si připomenout například sólovou swingovou skladbu "Klarinetová marmeláda". Volně dnes navážeme na rozhovor, který vyšel v ECHU č. 4 v roce 2010.

Pavel KOPECKÝ

Po kom jsi zdědil lásku k hudbě a můžeš nám nastínit svoje muzikantské curriculum vitae?

Můj táta v mládí hrával na klarinet a saxofon. Jen pro zajímavost, jeho učitelem byl pan Miloš Mička, později také saxofonista v JK Bandu. I když se táta později vydal na uměleckou dráhu jako bavič, komik, konferenciér a imitátor, hudba byla stále jeho srdeční záležitostí. Bylo tedy nasnadě, že místo fotbalu nebo hokeje jsem v šesti letech začal hrát na hudební nástroj. Byla to zobcová flétna a po dvou letech klarinet. Začínal jsem v LŠU v Holicích, pak jsem přešel do LŠU Pardubice (dnešní ZUŠ Havlíčkova), kde jsem byl žákem pana Jindřicha Zajíčka. Po základní škole jsem se ale nakonec rozhodl konzervatoř nestudovat. Po ukončení ZUŠ jsem měl pak díky panu Ladislavu

Slavětínskému jedinečnou možnost začít hrát v Dechovém orchestru města Hradce Králové, což byla pro mě v sekci prvního klarinetu ohromná muzikantská škola. Členem tohoto padesátiletého tělesa s více jak stoletou tradicí jsem dodnes.

Zdá se to tedy neuvěřitelné, ale v JK Bandu jsi už rovných 30 let. Jak ses vlastně ke swingu a přímo do JK Bandu dostal?

Ke swingové muzice jsem se dostal někdy ve svých 14 letech, kdy jsem už končil druhý cyklus klarinetu na ZUŠce. Úplnou náhodou jsem viděl v České televizi záznam z Mezinárodního jazzového festivalu někdy z roku 1982, kdy v pražské Lucerně vystoupil originální americký orchestr Glenna Millera. Ten big band hrál původní aranžmá, ale v moderním zvuku, v rychlejších tempech a novými sóly. To mě tehdy tak uchvátilo, že jsem si řekl, že přesně tenhle typ muziky chci dělat. Rodiče mi pořídili saxofon, požádal jsem pana učitele Zajíčka o pokračování výuky a začal jsem hrát na tenor saxofon. V té době nebylo zdaleka tolik možností dostat se k nahrávkám světových big bandů a hlavně k notám, jako je dnes. Ve školním orchestru se hrál jiný typ muziky, začínali jsme s pochody, s dechovou a symfonickou hudbou. Ale i tak to byla výborná příprava pro moje další hudební kroky. Abych už ale odpověděl na tvoji otázku, jak jsem se dostal do JK Bandu. Jednoho dne k nám domů volal přímo Jaroslav Khail a ptal se táty, se kterým se dobře znal a už v té době jsme na koncerty chodili, že prý hraju na saxofon a že se Slávkem Fidrou shání mladé muzikanty do saxofonové sekce. A tak si mě k nám jednoho dne na konci roku 1995 přijel p. Khail poslechnout, no, a protože jsem asi zahrál dobře, tak jsem dostal nabídku hrát v JK Bandu. Pro mě to bylo něco neskutečného a byl to pro mě splněný sen.

Máš kromě JK Bandu a hradckého orchestru ještě nějaké další muzikantské aktivity?

Pokud máš na mysli trvalé "úvazky", tak ty jsem už všechny musel postupně z časových důvodů omezit. Několik let jsem byl členem Živaňanky, Ševcovské muziky ze Skutče, Pirate Swing Bandu a průběžně dalších různých hudebních uskupení. Čas od času jdu, jak se říká, na záskok s nějakou kapelou nebo big bandem. V současné době ještě hraju s pardubickou pop-rockovou kapelou eNDee, která má výhradně vlastní tvorbu, což je pro mě takové zajímavé zpestření. Zde se střídáme na saxofon s Milanem Boháčem.

V úvodu jsem zmínil klarinet a saxofon. Umíš hrát ještě na nějaký jiný hudební nástroj?

Bohužel jsem se na jiný nástroj už nenaučil. Něco málo zahraju na piano (i dvojručně), na které jsem se vždy moc chtěl naučit hrát, ale nebudu tvrdit, že na něj umím hrát. Ale jak člověk nezačne v raném věku, už to jde pak těžko. Obrovská výhoda pianu je, což se mi na něm líbí, že už nikoho dalšího ke hraní nepotřebuješ. Prostě sám sebe doprovodíš a můžeš si hrát v podstatě cokoliv. Úžasná je všestrannost pianu, jeho rozsah a využití a také možnost doprovázet jiné sólové nástroje.

V orchestru hraješ (s krátkou přestávkou během základní vojenské služby) od roku 1996. Za tu dobu se v podstatě vyměnili skoro všichni hráči orchestru. Jak vzpomínáš na bývalé spoluhráče a co říkáš těm novým?

Máš pravdu, ale orchestr je živý organismus a hráčská obměna k životu prostě patří. Samozřejmě si rád vzpomenu na bývalé členy, pokud tedy zmíníme ty, kteří už mezi námi nejsou, ať už to byl pan Khail, Jindra Pavlík, Pepa Jirásek, Láďa Švadlenka nebo Jarda Kozok. Ze zakládajících členů už v orchestru nikdo aktivně nepůsobí. Bogas Říha a Míla Menšík pravidelně koncerty navštěvují, což mě těší. Pianista Petr Diewok musel ze zdravotních důvodů skončit loni, ale také na koncerty pravidelně chodí a stále pro nás píše nové aranže, což je skvělé. S některými bývalými spoluhráči jsme i nadále v kontaktu a někteří nás aktivně sledují. Čeho si opravdu velmi vážím, je to, že někteří naši bývalí členové, jako je třeba Petr Mori, si vždy ochotně přijdou s námi zahrát, pokud to jejich hudební povolání dovolí. Jsem moc rád, že se nám podařilo do orchestru přivést mladou krev, ať už to jsou pianistky Lucka Březinová a Hedvika Gazdová, nebo saxofonisté Hynek Müller a Roman Pyrih. Trombonovou sekci posílil Richard Kosuk a nově jako host Jirka Matyska a trumpetovou sekci Honza Buček. A pevně doufám, že Stellinka Douchová a Toník Dobrovolný po své premiéře s námi budou ve spolupráci pokračovat. Je moc fajn, že mladí hudebníci mají o tento typ muziky zájem.

JK Band měl po svém vzniku přídomek „swingový“, dnes se ovšem deklaruje jako swingový, jazzový a taneční orchestr a tomu bývá přizpůsoben i výběr skladeb pro koncerty. Co vedlo k této změně?

Nemyslím si, že by to mělo znamenat nějakou zásadní změnu. Je to spíše jen taková doplňující informace. Měli jsme v minulosti úvahy přejmenovat JK Band na JK Big Band, aby bylo jasné, že jsme velký orchestr a ne nějaká malá plesová kapela, ale nakonec z důvodu tradice a

nutnosti změn grafiky loga apod. jsme od této změny názvu upustili. Každopádně ať tak nebo tak se snažíme náš repertoár přizpůsobovat konkrétnímu vystoupení a do programu našich pravidelných koncertů zařazovat kromě tradičních standardů i skladby modernější a populární písně, abychom mohli nabídnout od každého něco všem věkovým kategoriím.

Tvoje rodinka už dosáhla počtu pěti osob. Pokud vím, tak do zaměstnání dojíždíš, JK Band zabere také hodně času. Máš vůbec čas na děti a na manželku?

Máme dceru a dva syny. Co se týče zaměstnání, tam se to dnes většinou bez dojíždění neobejde, takže vzhledem k mému časové vytíženosti veškeré odpolední aktivity našich dětí zajišťuje moje žena, za což jsem jí moc vděčný. Zároveň mi pomáhá s organizačními záležitostmi při přípravě a organizaci koncertů JK Bandu. Snažím se moji častou nepřítomností ať z důvodů pracovních nebo muzikantských (zkoušky, koncerty atd.) nějak vynahrazovat a věnovat se dětem hlavně v přípravě do školy nebo na hudební nástroje. Jsem moc rád, že se všichni tři muzice věnují, protože myslím, že jsou šikovní. Aby moje odpověď nebyla subjektivní, musel by ses zeptat na názor také mého ženě (smích).

V polovině letošního roku jste již poněkoličkáte řešili problém s prostory pro zkoušky. Jak jste situaci vyřešili?

Ano, za posledních několik let jsme museli problém s prostory pro zkouškovou činnost několikrát řešit a opakovaně se stěhovat. Naštěstí se nám podařilo díky vstřícnému jednání vedení Střední průmyslové školy stavební v Rybitví najít odpovídající prostory k pronájmu pro naši činnost a přípravu koncertů. Za to patří velký dík ředitelce školy paní Mgr. Renatě Petružálkové.

A teď v krátkosti 10 x nej...?

1) Tvůj nejoblíbenější tuzemský saxofonista a klarinetista?

Na to není jednoduchá odpověď. U nás bylo a je spousta vynikajících hráčů, které uznávám, ale nejsou mediálně tolik nebo vůbec známí. A to platí pro oblast popu, swingu nebo klasickou hudbu. Z těch populárních osobností by to byl určitě Karel Krautgartner nebo Ferdinand Havlík, se kterým jsem měl jedinečnou možnost se osobně setkat v pražské Lucerně v roce 1990 při pokusu o vytvoření největšího klarinetového orchestru a zápisu do Guinnessovy knihy rekordů. Nakonec se nás tam sešlo 1229 klarinetistů! Moc rád také vzpomínám na Güntera Kočího, jehož improvizace mě vždy fascinovaly a náramně bavily. Jak dobře víš, byl společně s Mojmírem Bártekem a Jaromírem Hnilíčkou mnohokrát hostem koncertů JK Bandu. Ze současných je to např. Felix Slováček jr. nebo Michal Žáček a musím zmínit i prof. Jiřího Hlaváče, jehož provedení Kramářových klarinetových koncertů mám moc rád.

2) Tvůj nejoblíbenější světový saxofonista a klarinetista?

Určitě to opět nebude jedno jméno, z oblasti jazzu a swingu Benny Goodman nebo Artie Shaw, to z klarinetistů, ze saxofonistů asi Sonny Rollins, z těch současných se mi líbí nizozemská saxofonistka Candy Dulfer.

3) Tvoje nejoblíbenější hudební skladba?

Nějakou jednodušší otázku bys neměl? Těžko jmenovat jednu. Ale budou to ty klasické glennmillerovky, pak Bugatti step a Vltava. A co vždy hraju s velkou chutí, jsou skladby Julia Fučíka nebo Sousovy pochody.

4) Tvoje nejoblíbenější kapela?

Hm, to je těžké rozhodování. Jak jsem zmínil v úvodu, big bandy (Miller, Basie, Ellington, Rich..., Goodwin), to jsou moje krevní skupina. Já můžu poslouchat ale jakoukoliv dobrou muziku, včetně popu nebo modernější muziky. Jak se říká od Bacha po Vlacha. A asi právě orchestr Karla Vlacha bych dal na první místo, zejména kvůli pestrosti repertoáru, krásnému zvuku kapely a nápaditým aranžmá. Pak by to byla například ABBA pro svoji nadčasovost a melodičnost a pak určitě skupina Queen.

5) Tvůj nejoblíbenější hudební nástroj?

Samozřejmě pro mě to bude klarinet a saxofon. Ale každý hudební nástroj je krásný, když se na něj umí dobře hrát.

6) Tvoje nejoblíbenější kniha?

Nepatřím úplně mezi čtenáře beletrie, takže asi žádný titul teď neřeknu. Občas si přečtu nějakou životopisnou knihu.

7) Tvůj nejoblíbenější film?

Miluju filmy s Vlastou Burianem (Ducháček, Přednosta, Pokladna) a potom filmy dvojice Smoljak – Svěrák (Vesnička, Samota, Jáchym, Vrchní, Blesk...). To jsou filmy ze života s geniálním scénářem a českým humorem. A ty vtipy a hlášky jsou prostě dokonalé.

8) Tvoje nejoblíbenější jídlo? Tady nebudu asi moc originální. Je to řízek.

9) Tvůj nejoblíbenější nápoj? Nejsem ani pijan ani abstinent, takže dobré víno nebo pivo si občas rád dám.

10) Tvoje nejoblíbenější zábava?

Protože muziku dělám jako svého koníčka, troufnu si tvrdit, že právě hudba, kterou dělám, je pro mě největším druhem zábavy. Nezáleží už potom tolik, zda jsem v roli hudebníka, posluchače nebo dirigenta. I když u té třetí varianty se potěšení ze zábavy dostaví až po koncertě.

A otázka nakonec. Máš ještě nějaké nesplněné hudební přání?

Jak jsem už odpověděl v předchozí otázce, nemám jako amatérský hudebník žádné přehnané ambice a sny. Ale použil bych stejnou formulaci, jakou napsal na stejnou tvoji otázku Radek Škeřík, že bych si i já chtěl jednou se svými dětmi zahrát na nějakém velkém koncertě.

Děkuji za rozhovor a doufám, že se ti toto přání někdy brzy splní. (rd)

Letošní vánoční koncert je výjimečný co do počtu hostů, resp. instrumentálních sólistů. Poslední stránku Echa jsme věnovali stručným informacím o třech hlavních hostech. Prvním z nich je mladá klarinetistka Laura Karpišová, která již v JK Bandu před několika lety zaskakovala na saxofon. Společně jsme nacvičili náročný a zároveň zajímavý repertoár. Druhým sólistou je pardubické hudební veřejnosti velmi dobře známý hráč na bicí nástroje Petr Mori, který v JK Bandu působil jako bubeník v letech 2002 - 2010. Máme velikou radost, že se opravdu úplně na poslední chvíli podařilo domluvit společné vystoupení se saxofonistou Lubošem Soukupem, který byl rovněž členem JK Bandu a který se náhodou vyskytuje v Praze. Moc rád pozvání na koncert přijal a nemůže samozřejmě na koncert přijít bez saxofonu.

Laura KARPIŠOVÁ

S oblibou o sobě říkám, že jsem „všude zdejší“. Narodila jsem se v Praze, dětství a velkou část dospívání prožila ve východních Čechách – v Rychnově nad Kněžnou – a později v Pardubicích, kde jsem vystudovala hudební konzervatoř. Přestože ani jeden z mých rodičů není muzikant, doma se u nás hrála hudba téměř neustále. Společně jsme chodili na koncerty a když jsem přišla s nápadem, že chci zkusit ZUŠ, rodiče mě bez váhání podpořili. A stojí při mně dodnes. Základní uměleckou školu jsem absolvovala v Rychnově nad Kněžnou u paní učitelky Kristýny Oubrechtové, která mě přivedla ke klarinetu. Následovalo studium na pardubické konzervatoři ve třídě MgA. Zdeňka Seidla. A ve studiu pokračuji i nyní – na Janáčkově akademii múzických umění v Brně, u doc. Víty Spilky a prof. Milana Poláka. Už během studia jsem se stala působím také jako sólo klarinetistka Filharmonie Hradec Králové. Vedle klasické hudby mě ale lákají i další světy – folklor, dechovka, jazz i swing.

O JK Bandu jsem poprvé slyšela už na ZUŠ, kde naši školní kapelu vedl trumpetista Radek Pilc, člen JK Bandu. Později jsem také měla možnost si s kapelou zahrát v saxofonové sekci. Současná klarinetová spolupráce, kterou vymyslel kapelník Pavel Kopecký, je však něco úplně nového. Mám z ní obrovskou radost a vážím si toho, že můžeme společně tvořit něco neobvyklého a předat něco krásného našim posluchačům.

Petr MORI

Odkud pocházíš? Pocházím z Polabské nížiny z Pardubic, a to odjakživa.

Měli rodiče vztah k hudbě?

Ano, rodiče měli vztah k hudbě, především táta. Mamka hrála v mládí na klavír. Táta je třebosický varhaník, pianista a též hraje na kytaru. Sem tam si spolu pro radost zahrajeme.

Máš hudební vzdělání?

Hudební vzdělání mám. Od mala jsem chodil na hodiny klavíru do ZUŠ Pardubice Polabiny. Později jsem krátce studoval i hru na varhany. Nakonec si mě našly bicí nástroje, s nimiž jsem absolvoval Konzervatoř v Pardubicích u pana profesora Romana Vrány.

Kdy a kde jsi poprvé veřejně vystoupil?

První veřejné vystoupení se týkalo klavíru a pravděpodobně to byla interní besídka u paní učitelky Ludiše Jíchové v ZUŠ. Nejspíš jsem byl v první třídě, tedy rok 92/93. Co se týče bicích, poprvé jsem veřejně zahrál za klavírního doprovodu pana Jindřicha Pavlíka, mého tehdejšího váženého učitele bicích, v sále polabinské ZUŠ. To bylo o něco později.

Jak ses seznámil s JK Bandem?

Do JK Bandu mě přivedl již zmiňovaný pan Jindřich Pavlík, toho času ředitel ZUŠ a můj učitel na bicí nástroje. Tehdy jsem netušil, co swingová hudba obnáší. On mě do tajů jazzu, i přes mou občasnou nevoli, postupně zavedl a jsem mu za to nesmírně vděčný.

Jaké jsou v současné době tvoje hudební aktivity?

V současné době jsem zaměstnaný u Hudby Hradní stráže na Pražském hradě. Jsem tedy voják z povolání – muzikant. Nadále se věnuji swingové hudbě v Pirate swing band, Václav Marek Orchestra. Též hraji jazz 30. a 40. let v ansámblu Blue Star. Dále působím v taneční kapele UŠI Music Band, ve středověké bandě Gnomus a nevyhýbám se ani vážné hudbě, jakožto host Komorní filharmonie Pardubice. Stále miluji zvuk varhan, proto vděčně doprovázím na barokní tympány pana Vladimíra Roubala, varhaníka z Baziliky Nanebevzetí Panny Marie v Praze na Strahově. Tolik mé stěžejní aktivity, občasných je celá řada.

Bicí nástroje jsou velmi široký pojem, který skýtá takřka nekonečný arsenál nástrojů nejrůznějšího druhu a původu. Proto je možné se ocitnout v jakémkoliv hudebním žánru. Ta rozmanitost mě naplňuje. Díky Bohu za to!

Luboš SOUKUP

Luboš Soukup je jazzový saxofonista, klarinetista a skladatel, který působí převážně na dánské a české hudební scéně. Je lídrem mezinárodně úspěšných projektů. V roce 2010 ho do Kodaně přivedla touha poodhalit závěs skandinávské hudby, načerpat svěží inspiraci a navázat nové kontakty. Od té doby se pohybuje mezi oběma scénami a snaží se je propojovat. Dokončil magisterské studium na hudební akademii Rytmsk Musikkonservatorium v Kodani, kterému předcházelo studium na VOŠ Jaroslava Ježka v Praze a na Akademii Muzyczne Karola Szymanowského v polských Katovicích. Pravidelně vystupuje na mezinárodních jazzových festivalech po celé Evropě. Vede vlastní Quartet, kodaňský band Machina Mundi a duo Levitas. Roku 2017 obdržel v Dánsku prestižní ocenění Objev roku. Dosud vydal více než deset alb s vlastní hudbou. Album Through the Mirror (2013) natočil se 14členným ansámblem a získalo uznání českých hudebních publicistů. Album Light Year skupiny Inner Spaces (2012) a album The Prague Six (2015) v podání Concept Art Orchestra, na kterých se autorsky i hráčsky podílel, získaly ocenění České jazzové album roku v rámci Cen Anděl. Jeho doposud nejambicióznějším projektem je suite Scandinavian Impressions (2024) pro symfonický orchestr a jazzový ansámbl. Nahrávka vznikla ve spolupráci se SOČRem a Concept Art Orchestra. Hudba Luboše Soukupa je synonymem světa fantazie, ve kterém prostřednictvím muzikantů ožívají malé i velké příběhy.